

XXIII COL·LOQUI DE LA SOCIETAT D'ONOMÀSTICA (Ulldecona, 25 i 26 d'octubre de 1997)

Ramon AMIGÓ i ANGLÈS

L'organització ha anat a càrrec del Centre d'Estudis d'Ulldecona conjuntament amb el Museu del Montsià i l'Arxiu Històric Comarcal de les Terres de l'Ebre, un equip merexeidor d'una cordial felicitació per l'eficàcia de la gestió que han realitzat. Això vol dir que tot s'ha desenvolupat satisfactòriament sense cap entrebanc. La convocatòria ha tingut una excel·lent acollida, com ho demostra que s'hagi registrat la inscripció de cent quinze assistents, amb gent del Principat, del País Valencià i de la Catalunya del Nord.

El primer dels tres àmbits en què s'han estructurat les sessions ha estat el de caràcter més comarcalment localista, tal com calia que fos, i s'ha dedicat a onomàstica del Baix Ebre i del Montsià. La ponència d'Albert Aragonès Salvat s'ha centrat en els noms i malnoms, gentilicis de la gent del Baix Ebre i el Montsià. S'hi han presentat disset comunicacions, majoritàriament dedicades a antroponímia, algunes amb aportació de noms extrets de documents antics, toponímia urbana i un estudi de fonètica; han afectat majoritàriament Tortosa i Ulldecona, i també Alcanar, Ampos-ta, el Delta, Freginals, Mas de Barberans, el Montsià, els Ports i Sant Carles.

El segon àmbit s'ha orientat cap a la toponímia dels Països Catalans. Emili Casanova s'ha responsabilitzat de la ponència i ha parlat del lèxic valencià medieval soterrat en la toponímia (o l'estrat toponímic català a València). Les catorze comunicacions que han seguit han procedit majoritàriament de la regió de Castelló, i n'han vingut d'una colla d'altres zones de les terres de llengua catalana, com de València, de les Garrigues, de l'Isàvena, dels Ports, de la Ribagorça, de la Terra Alta i del Vallès, amb inventaris de toponímia, amb toponímia extreta de documents antics, estudi d'etimologies i un estudi de fenòmens fonètics i un de noms d'accidents geogràfics.

L'àrea dedicada a antroponímia i dialectologia ha estat la tercera. N'han estat ponents Pere Navarro i Miquel Àngel Pradilla, que han tractat de qüestions geolinguístiques i sociolinguístiques a l'entorn del tortosí. Hi ha hagut dotze comunicacions, procedents sobretot de comunicants del País Valencià, i una de cada de l'Alt Camp, de la Catalunya del Nord, de l'Empordà, de les Garrigues, de la Ribera d'Ebre i de la Terra Alta. La temàtica predominant ha estat la malnominació, tracta-

da des de diverses òptiques; gentilicis, formes lèxiques patrimonials en retrocés, semàntica del món de l'oli i formulacions lingüístiques.

Les sessions han estat correctament conduïdes i han constituït un enriquiment notable dels coneixements onomàstics i lingüístics. Les visites culturals que han ofert els organitzadors han desvetllat l'interès de tots els assistents. Ara, només cal esperar veure plasmades *in extenso* totes les intervencions en un dels nostres pròxims butlletins.

SI ET DIUS BARTOMEU, PREMI

El poble murcià de Beniel té per patró sant Bartomeu, nom que duïen al segle passat força naturals. Però les modes canvien, i a l'actual segle només tres benielesos han estat batejats amb aquest nom, que ningú menor de seixanta-cinc anys duu ja.

Les autoritats van pensar que trista seria l'extinció del nom del patró, i acordaren dotar amb cent mil pessetes el primer natural del lloc a qui fos imposat. Però no hi havia res a fer, tot i que el premi va ésser millorat amb el temps. Per fi, al 1995, ja al llistó de les 300.000 Pta, una benielesa acceptà batejar així el seu futur fill. Enhorabona, Bartomeuet!

JMAiO